

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/82/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819010154
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6819010154.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému M. P., pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí dňa 31. júla 2019, o odvolaní obžalovaného M. P., proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 17.06.2019, sp.zn. 2T/70/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného M. P. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Okresný súd Revúca uznal obžalovaného M. P. rozsudkom zo dňa 17.06.2019 sp.zn. 2T/70/2019 vinným zo spáchania zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák., prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 09. februára 2019 okolo 12.30 h v meste Z., okres V. na Ulici X. S. v bytovom dome č. XXX/X na K. poschodí neoprávnene vošiel do bytu č. XX majiteľky H. P., nar. XX.XX.XXXX tak, že po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov došiel pred vchodové dvere bytu, kde zvonením, búchaním do dvier a krikom sa dožadoval vstupu do bytu svojej matky H. P., pritom sa svojej matke, ale aj svojmu synovcovi S. P., nar. XX.XX.XXXX, o ktorom vedel, že je tiež v byte, vyhrážal zarezaním, následne po tom, čo S. P. odomkol vchodové dvere, vošiel do chodby bytu, kde H. P. a S. P. opätovne vulgárne nadával a vyhrážal sa zabitím, na opakovanú výzvu H. P., aby byt opustil, vôbec nereagoval, pričom byt nedobrovoľne opustil až po tom, čo ho S. P. chytil a vytlačil pred vchodové dvere, kde spadol, pričom ako sa postavil, sa ešte vyhrážal H. P. zabitím a pritom si prešiel prstom pravej ruky po hrdle, čím svojim konaním vzbudil u svojej matky H. P. dôvodnú obavu o jej život a zdravie, a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že dňa 03.02.2019 bol podľa § 27a ods. 1 zákona c. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore vykázaný zo spoločného obydľia ohrozenej osoby H. P. nachádzajúcom sa v meste Z. na Ulici X. S. v bytovom dome č. XXX na dobu 10 dní, kedy bol aj poučený, že v prípade porušenia tejto povinnosti sa môže dopustiť trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h/ Trestného zákona.

Za to obžalovanému uložil podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov a ôsmich mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon takto uloženého trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Protí tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný M. P. a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 17.06.2019 a toto následne písomne zdôvodnil jednak sám podaním doručeným krajskému súdu 25.06.2019 a tiež prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 10.07.2019. Pokiaľ odvolanie obžalovaný zdôvodnil sám, namietal svedecké výpovede svojej matky H. P. a aj výpoveď S. P., on do bytu matky nevošiel, naopak, ho napadol S. P. a spôsobil mu zranenia. Jeho matka je stará a chorá a ani nevie povedať, ako sa to všetko stalo. Všetko si na neho vymysleli. So synovcom P. nemá dobré vzťahy. V obsahu odvolania

vypracovaného jeho obhajcom rovnako obžalovaný namietal svoju vinu, usvedčoval ho prakticky len svedok P., pričom jeho matka jednoznačne nevedela uviesť, či do bytu vstúpil alebo nie. Poukázal ďalej na výpoveď nestranného svedka Z. N., ktorý nepotvrdil, že by do bytu matky vošiel. S S. P. má narušené vzťahy, tento jeho matku využíva, chodí sa k nej najesť a podobne. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, aby vo veci rozhodol sám a jeho spod obžaloby oslobodiť, alternatívne, navrhol po zrušení rozsudku to, aby krajský súd rozhodol sám a uložil mu miernejší trest odňatia slobody, keďže uložený trest okresným súdom považuje za neprimerane prísny.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania obžalovaného M. P. podľa § 317 ods. 1/ Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nebolo dôvodne podané.

Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávaneému prípadu venoval náležitú pozornosť. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 17.06.2019 vykonal výsluch obžalovaného, svedkov H. P., S. P., S. O., za splnenia procesných podmienok ust. § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal výpoveď svedka Z. N., opäť za splnenia procesných podmienok § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal obsah písomného znaleckého posudku znalkyne S. S. K. a postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal i jednotlivé listinné dôkazy, a to najmä zápisnicu o ohliadke miesta činu, hodnotenia osoby obžalovaného a odpis z registra trestov. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel potom prvostupňový súd k správne nielen skutkovému, ale i právnemu záveru v tom smere, že to bol práve obžalovaný, ktorý dňa 09.02.2019 v poludňajších hodinách neoprávnene vnikol do obydľia iného (svojej matky) a spáchal čin závažnejším spôsobom konania násilím a spáchal čin voči chránenej osobe - blízkej osobe a osobe vyššieho veku, okrem toho sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal čin na chránenej osobe - blízkej osobe a osobe vyššieho veku a navyše sa dopustil závažného konania, aby zmaril vykázanie zo spoločného obydľia vydané podľa osobitného predpisu.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, krajský súd si v celom rozsahu osvojil argumentáciu prvostupňového súdu v tom smere, že vina obžalovaného bola preukázaná výpoveďami svedkov H. P. a S. P., ktorí jednoznačne dokazovali to, že v inkriminovanej dobe sa obžalovaný snažil dostať do bytu H. P., minimálne jednou nohou do tohto bytu aj vošiel, pričom S. P. sa v tej súvislosti vyhrážal zabitím. Navyše matka obžalovaného dokazovala zlé a dlhodobé správanie sa obžalovaného voči nej, dokonca ho označila za tyrana a neraz ju v minulosti aj fyzicky napádal. Svedok S. P. jednoznačne potvrdil, že obžalovaný keď stál pred dverami do bytu poškodenej, sa jej ako aj jemu vyhrážal zabitím. Taktiež potvrdil, že obžalovaný v predmetný deň násilím, kedy držal kľučku od vchodových dverí zvonku takým spôsobom, že dvere po otvorení svedkom P. obžalovaný ihneď potlačil dopredu tak, že vošiel do bytu poškodenej, následkom čoho svedok S. P., ktorý takýto tlak na dvere pri otváraní nečakal, cúvol smerom do vnútra bytu. Teda jasne potvrdil, že obžalovaný v predmetný deň násilím vošiel celým svojím telom do predmetného bytu. Potom sa mu podarilo silou potlačiť obžalovaného von z bytu, a to až takým spôsobom, že obžalovaný spadol dozadu na chrbát na chodbu pred bytom. Pokiaľ sa obžalovaný odvolával na svedeckú výpoveď Z. N., ten dokazoval, že keď prišiel na miesto, kde nastal konflikt, videl medzi dverami fyzický konflikt P. s obžalovaným, ktorý sa do bytu snažil dostať násilím. Že by vošiel obžalovaný do bytu, nevidel. K osobe obžalovaného dokazoval, že často požíval alkoholické nápoje a potom matke vulgárne nadáva. Zhodne ako súd prvého stupňa, ani krajský súd nezistil vo veci žiadnu okolnosť, ktorá by výpovede svedkov H. P. a S. P. akýmkoľvek spôsobom spochybňovala.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, tento prvostupňový súd ukladal podľa prísnejšieho zo zbiehajúcich sa trestných činov v zmysle § 194 ods. 3 Tr. zák., za ktorý zákon jeho páchatel'ovi umožňuje

uloženie trestu odňatia slobody od troch do ôsmich rokov. Správne prvostupňový súd zistil okolnosti, ktoré obžalovanému pri úvahách o druhu a výmere trestu priťažovali, spáchal totiž viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. h), m) Tr. zák.). Bolo tak povinnosťou súdu ukladať mu trest v upravenej sadzbe za použitia § 38 ods. 2,4,8 Tr. zák., a to od štyroch rokov a ôsmich mesiacov do ôsmich rokov. Okresným súdom mu bol uložený trest na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, ktorý krajský súd považoval za primeraný všetkým zákonným hľadiskám, na ktoré bol súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu povinný prihliadnuť. Keďže okresný súd nepochybil ani vo výroku, ktorým podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného M. P. zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

S poukazom na skôr uvedené krajský súd ako súd odvolací o odvolaní podanom obžalovaným, považujúc ho za nedôvodné rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, toto postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.